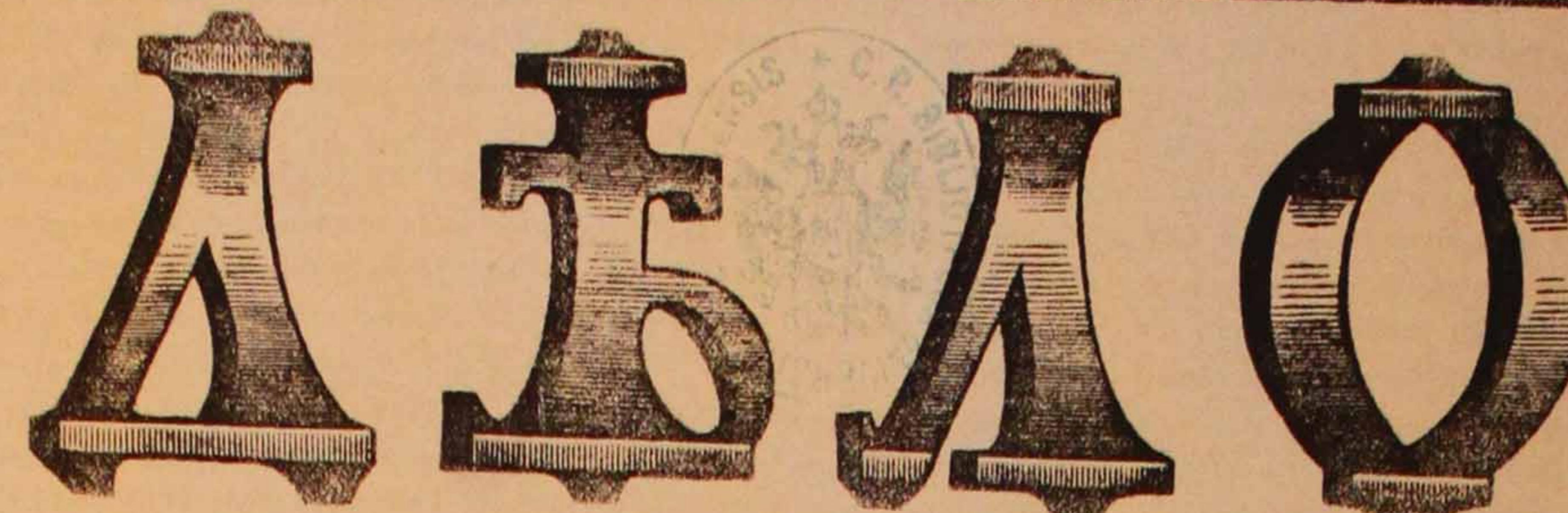

Виходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
кажды рукихъ святыи о 4-й год. попоз. Литер. додатокъ
"Бібліотека лінзами. пояснивши" виходитъ по 2 почат. ар-
куль кожного 15-го и последнаго днія кожного місяця.
Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улиці
Галицької.
Всі листи, посилки і рекламації належать пересилати
підъ адресою: редакція і адміністрація „Дѣло“ Ч. 44 ул.
Галицька.
Рукописи не видаються тільки на попереднє відтера-
жання.
Посилання членістю стоїть 12 кр. з. в.
Оголошення приймаються по ціні 6 кр. з. в. з тією однак
строчкою печаткою.
Рекламації неопечатаній буть порта.
Предплату належить пересилати франко (найлучше
почтовими переказомъ) до: Адміністрації часопису „Дѣло“
з. Галицької, Ч. 44

ВІ. Читателів въ Россії просимо на-
ти за уважа, що въ вимовѣ =ji, b, i-i, u (въ
середині и на конці слівъ)=ы, и (на початку
слівъ и по самогласныхъ)=i, b (на початку
слівъ)=vi.

**Съ днемъ I (13) липня розпо-
чався III. чвертьрікъ. Просимо П. Т.
Предплатниковъ виробнати всѣ рахунки.**

„Пустити Русина на Русина“
було бѣ давна політикою „морального ржон-
ду“. Держачись и по нынѣ тої практики, по-
ставивъ польський комітетъ виборчій кандидату-
ромъ на крѣсло посольське зъ округа Долина-
Болехівъ-Рожнѣвъ ректора гр. к. семінарії
львівської, о. А. Бачинського, котрый яко
редакторъ „Руского Сюна“ здобувъ собѣ у
клерикально-польської фракції велику повагу.
Шищутъ намъ такожъ, що и п. староста Бараш-
скій має агитувати за собою, щоби доказати
своїмъ виборомъ, що бінъ и перше кандидату-
ваннѣ єдине зъ волѣ народа. Єсли то правда,
то окружникъ нового намѣстника п. Залеского
не дуже подѣствувавъ и властъ будабы
звеволена зааплікувати сильнѣйший аргумента.
Однакъ въ виду тої самозваної кандидатури
и въ виду кандидатури Дра Александра
Огоновського, поставленої головнимъ ру-
скимъ виборчимъ комітетомъ въ згодѣ съ На-
родовою Радою въ Долинѣ и по волѣ всѣхъ
патріотівъ Болехівщины и Рожнѣвіа, мы хо-
чено сумнівались, щоби о. А. Бачинській
дався якимъ тамъ заплыванцемъ підмовити —
пускатись плыти противъ води... Чи сякъ,
чи тѣкъ, а мы безпечній того, що кождый Рус-
инъ, котрый дорожить своєю честю, котрому
не чійсь тамъ интересъ, а доля руского на-
рода лежить на серці, и кождый, въ кого
лишь крыта пайдеса здорового политичного
розуму, — мы безпечній, кажемо, що кождый
такій не вахилити уха нѣкимъ підшептамъ,
просьбамъ и угрозамъ и отдать голосъ на
свого, на руского кандидата, котримъ есть
Дръ Александръ Огоновский!

Дръ Фишгофъ о Русинахъ.

Дра Фишгофа, звѣстного дѣятеля и пи-
сателя політичного, славного представителя
демократіи и федерализму въ Австрії, бѣ-
дав недавно въ Емерсдорфѣ польський публи-
цистъ Г. Смольський. Кели збігла бесѣда зъ

Австрії на Галичину и на Поляковъ, дръ
Фишгофъ заразъ виказавъ своїй поглядъ на
справу руску и заявивъ, що бінъ уважає єи
дуже важною зъ взгляду на внутрішній и за-
граничній бітненія Австрії. Зъ помѣщеніемъ
Г. Смольськимъ розмовы съ дромъ Фишгофомъ
въ „Kraj.“ паводимо дотыкаючій насть уступъ.
... Поляки, котрій па цѣлій линії бор-
ются о свои права народній, повинній пай-
менше бути склонными уменшити правъ дру-
гихъ, а особливо пайблизшихъ своїхъ побра-
тимъ. Диво, що въ Галичинѣ не знайдеся
нѣякій мужъ стану, котрый руску справу
оцінівъ зъ ширшого свѣтогляду, а не мѣривъ
єніемъ провинціональнаго партікуляризму.
Єсть се справа, котра зарѣвно въ австрій-
скому, якъ и въ польскомъ интересу, вже
давно повинна бути залагоджена па
подставѣ народної рѣвиоправности. Право-
сти. Фразами не можна зайти далеко. Най-
красіші закони па нѣчо не придаутся, если
остають несповненными. Найлучшій примѣръ
маємо па нашихъ основныхъ законахъ держа-
венныхъ, котрій прецѣ поручають всѣмъ па-
родностямъ рѣвиоправності, — а якъ же то
вилядала таї рѣвиоправності въ практицѣ за
часовъ нѣмецко-централістичнихъ? Подобно
дѣється въ Галичинѣ, где рѣвиожъ рѣвиоп-
равності для Русиновъ существоує
лишь въ теорії. Треба конечно зробити
крохъ напередъ и теорію примѣнити въ прак-
тичномъ житю, тымъ больше, що домаганія
Русиновъ суть умѣрнії.

Зъ уваги на знамениту личість дра
Фишгофа потуємо повысішіє его слова, котрій —
скажемо мимоходомъ — дуже не сподобались
галицько-польської прасѣ. Такій Фишгофъ, чо-
ловѣкъ, для котрого мають поважанье всѣ па-
родности австрійской, котрого политика, якъ
признають самі Поляки, есть едино розумна
и спасенія для Австрії, — такій Фишгофъ
выразно заявляє въ очи Полякови, що „Руси-
ни въ Галичинѣ мають рѣвиоправності толькъ
въ теорії“. Ветеранъ-політикъ, парламен-
тарный товарищ дра Смольки зъ 1848 р.,
знає правдиве положеніе Русиновъ підъ поль-
скою гегемонією въ Галичинѣ, мимо того, що
въ послѣдніхъ рокахъ Поляки галицькій сотов-
рили собѣ цѣлій великий апарть, котрый до-
рогами не-урядовыми и урадовыми зъ Львовомъ-
Краковомъ на Вѣденіе працює надъ баламуче-
ніемъ ширшого свѣта фальшованьемъ циферъ
и фактівъ...

Справы красній.
(Управильненіе пенсії дефіціентамъ и при-
ходникамъ.) Въ справѣ управильненія пенсії
дефіціентамъ и приходникамъ, получаючими
свої пенсії въ релігійного фонда, доноситьъ
„Presse“ зъ добре поинформованого жерела
слѣдуючу вѣдомость: „Въ министерствѣ вѣ-
роисповѣданъ и просвѣти занимается приго-
товленьемъ предложенія, котре буде внесено до
рады державной на однѣмъ зъ першихъ зає-
данъ, найблизшої сесії, а котре має цѣль —
управильнити пенсію дефіціентамъ и приход-
никамъ, получаючими свою пенсію въ релі-
гійного фонда. Головній постановы проекта ле-
жать въ тѣмъ, що передовсѣмъ дотеперъ єї
мінімальній пенсії дефіціентовъ, виносячій
157 зр. 50 кр. и 200 зр. рѣчно, має бути
подвигненій на 315 зр. и 420 зр.; пенсії же при-
ходниківъ, платній зъ релігійного фонда, піднє-
сугають 50% до 60%. Правительство, ставляючи
такій проектъ, мало передовсѣмъ на оцѣ, що
внесений вже передъ лѣтами до рады держав-
ної проектъ о загальному управильненію кон-
груї католицькихъ священиківъ, стрѣтившися съ
рѣдкими трудностями, котрій не дозволяють, щоби
той дѣло скоро залагодилося. Бажаючи
однакожъ польшити матеріальне положеніе
дефіціентовъ и вгаданихъ приходниківъ, котрій
въ гдѣктрій часті суть „правительствен-
ними приходниками“, — правительство признало
конечнымъ взяти въ той справѣ иниціативу. Здається, що правительство буде жадати,
щоби рада державна залагодила тов предложеніе
передъ новимъ рокомъ, а то головно для
того, щоби не показалася потреба задержати
такожъ въ першомъ півроцѣ 1884 дотеперъ єї
провизорію, спочиваючу на польшити долѣ
дефіціентовъ въ формѣ запомоги“.

(Додатокъ краевий) на р. 1884 буде під-
вигненій — и то не мало, бо о 5 кр. дѣ-
 одного гульдена! Въ 1883 р. додатокъ краевий
виносявъ 27 кр. дѣ гульдена, а на р. 1884
после прелиминаря Выдѣлу краевого має ви-
носити вже 32 крейцарівъ. Выдѣль краевий
мотивує потребу такого підвигненія слѣдую-
чими даними. Власть скарбова приняла на р.
1883 цифру 10,114.000 зр. яко суму податківъ,
дѣ которыхъ має бути піобраний додатокъ кра-
евий. Але практика виказала, що цифра по-
ставлена властю скарбовою за підставу до ви-
мѣру додатку єсть фикційна, коли въ р. 1882
вильнуло о 204.817 зр. менше додатку краев-

вого, анѣжъ прелиминовано. Выдѣль краевий
обчисливъ, що не цифру 10,114.000, але лише
9,900.000 зр. може принятія яко суму податківъ,
дѣ которыхъ буде піобраний додатокъ краевий
на р. 1884. Въ такомъ случаю одинъ крейцарь
додатку краевого вильнесе 99.000 зр., а въ того
вильнива, що колибъ навѣть прелиминаръ на
р. 1884 виказувавъ таку саму суму видачівъ
и доходівъ власныхъ, якъ въ р. 1883, все таки
додатокъ торбочний (27 кр.) показавсябы недо-
статочнимъ майже о 1 крейцарь. Але въ пре-
лиминари на р. 1884 зайшли змѣни, котрій
мусить привести за собою дальше піднесеніе
додатку навѣть не надъ 28 кр., — с. в. по надъ
висоту, яка могла бути достаточною минувши-
мъ року, — мимо того, що Выдѣль краевий
въ своїхъ прелиминаріяхъ власній
навѣть на видачки лише о 13.000 зр. вильнивъ,
а за те вильнує о 45.000 зр. больше въ влас-
нихъ доходахъ. Причина вильству під-
атківъ, и то вильству дуже значного, лежить
въ прелиминари шкльномъ, надъ 142.000 зр. На покриття тої надвильки
належало вже після півнішого рахунку піднести краевий додатокъ ще о 1½ кр., отже
на 29½ крейцара. Але не конецъ на тѣмъ.
На 1884 р. убуваютъ дѣ значнї позиції, котрій
разомъ виносять 280.000 зр. и служили
до покриття потребъ краевихъ. По перше, годъ
принятія въ рубрику доходівъ якій небудь за-
паст касовий, коли результатъ стягання додат-
ківъ до конця червня с. р. виказувавъ рѣжницю
на некористь скарбу краевого (въ сумѣ 204.817
зр.); убуває отже позиція прелиминована въ
р. 1883 соймомъ въ сумѣ 160.000 зр. По дру-
гому, убуває зъ торбочного прелиминарія позиція
120.000 зр., взята зъ запасівъ пожички краевої
въ р. 1873. Потрутися дѣ вутку 280.000
зр. суму, о яку въ 1884 р. підносяться власні
доходи Выдѣлу краевого, півдстане все ще
така значна рѣжница, що звѣноважити єї
може толькъ дѣ въ дальнішого піднесенія до-
датку краевого о 2½ кр. Разомъ отже треба
піднести краевий додатокъ о 5 кр., с. в. въ 27
на 32 кр. Зъ причини незакладання новихъ
шкль єсть подвійна страта: моральна и мате-
ріальна. Моральна въ того, що велика часть
народу не може користати въ науки и просвѣ-
ти, а матеріальна въ того, що громады и об-
шари двбрскі въ тихъ мѣщевостахъ, где не-
ма школы, не платять нѣякого додатку шкль-
вого. Після дать, якими розпоряджує Выдѣль
краевий, громады и обшари двбрскі ве посѣ-
даючі шкль платять разомъ податку около

Бѣлгородѣ. Юго-словенська академія запросила
его въ роцѣ 1876 зновъ до Загребу. Тутъ бо
ще въ роцѣ 1866, якъ толькъ отворено академію,
розвочато вбирати матеріали до Словаря.
Богато було переговорено на вступну працю
въ сїмъ предметѣ. И почавши дѣ въ р. 1867
Даничич неустанно завѣдувавъ отсими вступ-
німи працями, докладаючи до нихъ чимало
и своеї працї. Въ р. 1876 були сї працї вже
на укінченю и наспѣхъ часть розпочати вже
остаточну редакцію. Ось тому то Даничич
перенесся зновъ на часть до Загребу и займавъ
ся редакцією сего великого Словаря, якого нѣ
котрый народъ славянський досі не має. Досі
вильшло сего Словаря доперва А—Б въ коль-
кохъ великихъ томахъ, коштомъ юго-словен-
ської академії. Жаль, що смерть вильдерла та-
кого Даничича, и не дала ему покончити його
великанського дѣла. А Словаремъ сїмъ посту-
пивъ сербо-хорватскій языкъ больше, якъ о
одну сотню лѣтъ напередъ и подає ему твер-
ду, нѣчимъ незломну подставу до його житя.

Однакожъ, щоби дати по можности пов-
ний образъ значеня Даничича не можемо по-
минуты ще одної обставини. Такъ бо Дани-
чич не ограничивавъ толькъ на тѣмъ, щоби
боронити правди началь письменного языка
сербскаго и тій началь науковимъ способомъ
розсвѣтити та ихъ науковій підстави виказати,
якъ треба добре по сербски писати, и якъ

Nalješkovića“. Въ р. 1864 вильдавъ Гильфер-
дингъ: „Старинный сборникъ сербскихъ по-
словиць“ після якоися дубровацкої рукописи,
писаної латинськими буквами. Але се вильда-
ніе зовсѣмъ не пощастилося россійскому фі-
лологови. Даничичъ, розцікавленій рукопис-
цею старого зборника и его языкомъ, написавъ
обширный рефератъ про те вильданье Гильфер-
динга, а властиво зробивъ надъ нимъ контролъ-
ну студію въ Rad XII.; а оттакъ въ р. 1871
вильдавъ ѿ рукописи ваново підъ заголовкомъ
„Poslovice“. Такихъ обширныхъ рефератівъ
писавъ Даничичъ больше, а були они часто
наслѣдкомъ нової контрольної студії, и такъ
становлять властивий додатокъ до науки. Отъ
коли Даничичъ осѣвъ въ Загребѣ, отъ тогоды
майже въ кождой книжцѣ Rad-у юго словенсь-
кої академії знаходимо єго цѣнній рецензії
и оцѣнки. И такъ въ Rad II знаходимо єго
рецензію на дѣло Гаталъ „De mutatione con-
sonantium in linguis slavicis“; судъ
після 1877 въ Загребѣ коштомъ академії „Koriđevi-
s rijeđima o njih postalijem u hrvatskom ili srpskom
jeziku“. Сими особливо двомъ творамъ Дани-
чича „Основи“ и „Историја облика“ наукове
вильдженіе сербо-хорватскаго языка посту-
пило такъ значно, що дотеперъ ще нѣкотрій
иншій въ славянськихъ языкахъ не въ силѣ
похвалитися такими точними и такими цѣн-
ними творами въ сїмъ отдѣль гадки про основы підѣлъ языка
сербскаго, славянськихъ. До сей многоважної рос-
сії

Однакожъ недовго забавивъ Даничичъ въ

тусъ начальника краю въ Босніи обѣзджавъ въ
послѣднихъ тыждняхъ Герцеговину. Стыкаючись
съ людностею мавъ онъ якъ доносить „Peste
Lloyd“ отности въ загалѣ добрѣ враженіе о дѣ-
яльности властей, наолѣдку новыхъ установле-
ній уснособленію людности. Податки вплывають
правильно безъ ужитя примусу. живо сегорочно
выпало досыть добрѣ а розбишатство при енергії
войска и жандармеріи щоразъ зменшася.

(Вояки, отбувши трехлетнюю службу), будуть якъ и давнѣйшими роками, урлѣнованій въ половинѣ вересня. При инфантеріи и стрѣльцяхъ будуть они заразъ отиущеній, а при кавалеріи и части артилеріи буде могло се настуити до перва по приходѣ рекрутовъ. Въ тыхъ полкахъ инфантеріи и баталіонахъ стрѣльцѣвъ, що мають отойти въ осени до Босніи и Герцеговины, не будуть старшій вояки сего року урлѣнованія. Рекруты мають бути стягненій отъ 1 6 л. жовтня и за ихъ приходомъ зредукуюся статусъ войска и только, щобы всѣ наспѣвшій рекруты могли знати помѣщеніе. Рекруты, придѣленій до тихъ полковъ, що мають стояти залогою въ Дальматіи ибо Босніи и Герцеговинѣ будуть покликани лиши монетающихъ або стацій штабу въ

до округовъ доповняючихъ або стацій штабу г
доли тамъ совершенно выобразуются, будуть ото
ланій до своихъ отдѣлівъ. Щоби выобразованье
опхъ рекрутовъ могло скорше поступати, будуть
могли той полки, где только одинъ баталіонъ
быть гарпизонований, задержати въ службѣ всѣхъ
юдъофіцировъ, маючихъ обйтги на урлёнъ. Вы-
образованье рекрутовъ має бути укінчене въ про-
тягу 6—7 недель, а такій короткій речинець у-
становлено для того, щоби не повздержувати ур-
лёновання старшихъ вояковъ, що мусять ждати
приходу рекрутовъ.

(Въ справѣ Сихельбургской) зачали субкомісію 26 липня н. с. реамбуляцію спорного дистрикту. Вже першого дня звернули они своє взагу на численній енклявы, котрими многій країнѣ громады врѣзуются въ область Сихельбургскую и переконалися на мѣсци, якъ некористное вилыває на отношенія обохъ сторонъ, особливо на устроеніе доброї коммуникаціи. Въ поїздныхъ часахъ, коли выбухла була зараза на судобу обявилісь сї недогодности при установленію кордону. Субкомісіи повернули вже якъ доносить "Lsibacher Ztg." до Метлингъ и по отбытыхъ взаимныхъ нарадахъ предложить свои спостереженія граевымъ комисіямъ въ Вѣдни и Пештъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Генералъ-губ. Гурко выѣхавъ съ ми
дни до Одессы, где его сынъ небезпечно зане-
зувъ. Тымъ часомъ застунае его ген. Криде-
ръ. Сей несподѣванный выѣздъ Гурка давъ по-
бѣдо до рѣжныхъ поговорокъ. Вѣденській „Tag-
blatt“ подавъ навѣть сензацію вѣдомость, будь-
тобы Гурко знеохоченый выговоромъ царя за бе-
збѣду, яку онъ мавъ въ варшавскому россійскому
мюбѣ, задумавъ податися до димисіи и для того
перервавъ виспекцію и такъ несподѣвано выѣ-
хавъ до Одессы. Вѣдомость тая „Tagblatt-у“ есть
ловъ безподставна. „Нов. Время“ подає бесѣду
Гурка дословно и доказуе тымъ способомъ най-
менше, що генералъ губ. не споминавъ въ нѣй
чого анѣ панславистичного, анѣ не выступавъ
противъ Австріи и Нѣмеччини. — Министерство
войны приготовило вже розписанье бранки до вой-
ни для поодинокихъ губерній на жовтень. Сего-
рочна бранка мас доставити въ загалѣ 218.000
екрутовъ, отже о 6000 бѣльше якъ минувшого
року. Министерство войны хоче такожъ завести
въйску гимнастичну вправу и для того пра-
вило педагогови Гердови выробити для войска
найбѣльшихъ вправъ гимнастичныхъ.
— Якъ россійскій журналы доносять, выроблено
въ государственному совѣтѣ проектъ заведення же-
лѣзно-дорожныхъ комитетовъ по всѣхъ большихъ
торговыхъ мѣстахъ. — 28 с. я. выѣхали царь и
царіца до Коненгаги. Кажуть, що царь перебуде
Коненгаѣ только колька днівъ, а по посвя-
щению выбудованої тамъ православной церкви вы-
їде зъ Коненгаги. Кажуть такожъ, що въ пово-
ротъ своїмъ царь стрѣтится въ одній зъ пѣмец

иныхъ пристаней съ иѣмецкимъ цѣсаремъ. Мѣ-
ще отрѣчи мае бути приставъ Свинеминде. —
Въ войсковыхъ кругахъ ходитъ поголоска,
що въ первої половинѣ слѣд. м. мае царь прѣ-
ѣхати на маневры мѣжъ Варшавою а Сѣдльцами.
Вже теперь говорятъ о приготовленіяхъ. Резер-
вовы ескадроны гродненськихъ гузаровъ и при-
ѣчной гвардіи, котрой отъ 1862 р. кватировали
въ Петербурзѣ, вѣстали пересеній до Варшавы.
Коло Буракова отбываются маневры на меншѣ
размѣры. Работы фортификацій въ Царствѣ
Польскомъ поступаютъ дуже скоро. Въ Демянѣ
вращающее колька тысяча роботниковъ зъ всѣхъ
губерній. Ажъ до скончанія работъ фортификацій-
ныхъ вся приватна будовля заказана. Коло Бере-
зина Дятловскаго сконцентровано велику масу вой-
ска, котре прійшло зъ Кавказу и глубокой Рос-
сии. Съ якимъ поспѣхомъ будуюся новы страте-
гичнѣ желѣзницѣ, можна зъ сего познати, що на
липѣ Цинскѣ-Ромни, икоюкоже, мѣсто за полно-

и на Сибирь торгонали горѣвкою; на основѣ указа 1835 г. р. разпорядивъ сенатъ, чтобы всѣ земли, удержаніе горальни въ вѣходной Сибири, не кондували свои интересы, або передали горальни въ иными руки.

гипта, хоть и трохи спознися, все жь таки по-
ступае. Окупација Египта англійскими войсками
позостала неизмененою. Дотычно приключокъ че-
резъ Француску операцију въ Мадагаскарѣ розпо-
чало правительство переговоры съ правитильствомъ
Францускимъ и есть новна надѣя, що все добре
закончится. Споминаючи о Ирландії, каже троно-
ва бесѣда, що тамъ отъ довшого часу все иде до
Яке тое „лѣпше“, доказомъ бойка на
велику скалю въ Котбридже. 18 с. м. збралося
тутъ бѣльше якъ 10.000 католиковъ и ишли съ
процесією черезъ мѣсто; коли переходили черезъ
часть мѣста замешкану протестантами Оранжи-
стами, приняліи ихъ сї градомъ каменя и въ од-
най хвилѣ разбушевали атаками.

никацію и организацію сторожи безпеченьства на
границі. Княгиня Милена получила отъ князя
слѣдуючу телеграму: Султанъ, который отъ часу
мого прїезду не перестає доказувати менѣ своеї
прихильности, давъ менѣ що одинъ доказъ своеї
ласки, надаючи вамъ ордеръ Шификатъ. Князь
отложивъ свой выїздъ до понедѣлка. Поголоска,
будьтобы князь чорногорскій вертаючи мавъ по
дорозѣ отвѣдати князя болгарскаго, показуєсь до
теперь безъосновною а хочьбы и встунивъ по
дорозѣ до Софіи, то прїездъ сей не мавбы жад-
ного политичнаго значеня, позаякъ булабы то
лишь звичайна визита, котру князь чорногорскій
давно заповѣдавъ князеви болгарскому. Султанъ

китовичъ, щобы на учительскихъ конферен-
ціяхъ було вольно говорити не только по пѣмецки
и по волоски, а другій Русинъ
Мартиновичъ, инспекторъ школъ народныхъ,
поставивъ внесенье, щобы ѿ справу залагодити
на окремомъ тайному засѣданю. Збръ однакъ не
принявъ того внесеня, а рѣшивъ и ухваливъ по-
станову, щобы кождому членови учительской кра-
евої конференції свободно було промовляти въ
своїмъ рѣдкімъ языцъ.... Слава буковинськимъ
чителямъ за чутче справедливости и за взаимну
толеранцію народностей!

— Агенція славянка въ Парижи. Передъ двома
давно заповѣдавъ князеви болгарскому. Султанъ

ной хвилѣ розпочалася страшна бойка. Коли поліція вмѣшалася, почали бити такожъ и поліцію а еи командантъ дѣставъ такъ сильно каменемъ въ голову, що майже безъ житя виавъ на землю. Другимъ характеристичнимъ знакомъ тои змѣнъ до лѣпшого въ Ирляндія есть, що открыто новый заговоръ двохъ братовъ Конноли, котрій постано-
въ

Италія. Россійскій посолъ въ Римѣ бар. Икскіль вернувъ сюда, але не мавъ съ Манчинимъ жаднои нарады, якъ гдекотрій журналы доносили. Италіянскій посолъ для Петербурга буде именованый донерва въ половинѣ листопада. Въ провинціи Джирдженти увязнено 48 селянъ и рабочихъ обжалованныхъ о те, что заложили товариство „Маноғратерна“ подобне до товариства чорной руки“ въ Апеннізії. Римова марка послана назначения мішанои комиссіи.

Египетъ. Нова державна установа въ Египтѣ має бути слѣдуюча: Рада державна має складатися зъ 22 членовъ. Рада буде имала включне право предкладати министерству новій законъ а се буде ихъ предкладати сенатови. Дѣяльність рады державной не дотыкается администрациіи управы. Поступомъ народностей буде рада державна складатися зъ 4 Турківъ, 4 Французовъ, 3 Англичанъ, 3 Австрійцѣвъ, 2 Италіянцѣвъ и 2 Орменовъ.

НОВИНКИ

— Зъ Рогатына пишутъ намъ: Въ Рогатынѣ становлятъ Русины безперечну большость нѣжь Поляки и Жиды разомъ взяты, а на жаль тамъ не ма нѣ однои институціи, котра свѣдчилабы о существованю таиъ Русиновъ, свѣдомыхъ своихъ правъ народныхъ. Жаль тымъ большій, бо въ Рогатынѣ есть много особливо мѣжъ молодшими, что ради читати, учитися и въ загалѣ розвивати житье народне... Съ великою пріятностею приходится намъ донести, что въ суботу минувшого тыждня молодѣжь гимназіяльна, пробуваюча на вакаціяхъ въ Рогатынѣ, устроила богослуженье за бл. п. Володимира Барвѣнського. Душа радувалась глядѣти на те, съ якимъ ревнымъ занятіемъ тая молодѣжь, а при нѣй учитель народнїй и академики працювали коло копаня дернѧ на построенъе могилы въ церквѣ... Богослуженье отбулося величаво. Посередъ церкви взносилась зелена могила, на нѣй березовый крестъ, умаеный олеандрами и трема вѣнками. Зъ переду бувъ установленый портретъ пок. Володимира Барвѣнського, знятый зъ фотографіи молодимъ артистомъ-маляремъ, п. Панкевичемъ. До соборной службы и до паастасу стало осѣмь сивоголовыхъ священниковъ. Хоръ спѣвавъ прекрасно подъ проводомъ богослова п. Еднакого и о. Ст. Алексевича, сотрудника зъ Вербиловець. На памятникъ для пок. В. Волошинова сѣбѣла по богослужению дѣб

собѣ докладну вѣдомость о положенію въ Армении. О брмоньскому патріарсѣ, который взявъ на себѣ посередничти мѣжъ Портою а своими земляками, розказываютъ, что онъ не видячи хосна зъ своихъ дотеперъшныхъ трудовъ, думаетъ податися до диссії.

Сербія Правыборы до надзвычайной скупиціи вышли въ користь опозиціи. Правительство узнало си выборы передвчасными и длятого не-
заново хотѣло правительство разбратьсь о становищѣ Вол. Варвѣньского зѣбрано на богослуженію дроб нався о станѣ рѣчи.

— Розрухи противъ жидовъ, — якъ показуєся — ными лептами 5 зр. 70 кр. (Грошъ тѣ получили мы отъ и. Михайла Мосоры, богослова. — Ред.) майже всюда, где выбухали, були выкликувани самими жидами, ихъ бутою и зухвальствомъ. Въ и бѣ того пойшовъ здається и „Drang nach Osten“ Катеринославъ причину до погрому дали самі жиды. Такъ само въ Залі-Егерсегъ и въ другихъ мѣсцяхъ. Хибажъ диво, що по сѣмъ наступили Рену, Италія вытягає шію за Дальмацію и Терстомъ, Бисмаркъ острить старій зубы на богату розрухи, котрымъ ледво ажъ войско могло дати Варшаву, Польща держится судорожно грудей раду? Нашъ рускій народъ смирный, добросердечный и довготерпеливый, а однакъ галицкій часо-

Болгарія. Причины, для якихъ рада дер-
жавна жадає заступлення россійскихъ министрівъ
народовыми, суть слѣдуючі: 1) Ген. Соболевъ
складавъ офіціально въ имени княжества желания
по поводу коронаціи въ присутности своего князя.
2) Оба россійски генерали, що суть болгарскими
министрами, хотѣли резервови грошъ княжества
(20 міліон.) отослати до Петербурга. 3) Россій-
ский официри вступають разъ въ разъ до болгар-
ского войска, а болгарский не мають черезъ то
жадного авансу. Публичній роботы ведутся съ
великими коштами и не отдаются — якбы
права належало — тому, що найменше

геромъ на чолѣ, отпоручники многихъ радъ повѣтъ и громадскихъ, товариство "Соколь" зъ всѣхъ майже ческихъ мѣстъ, професорскій и учи- тельскій колегіи, науковій товариства и агрономичній, пожичковій касы, товариства ветерановъ, Бессѣды, стваришина робитничній, ремесличній, жѣночній, стрѣлецкій и студентскій, мужескій и женескій товариства сибъу и читальнѣ... все, весь цѣвъ, що Чехія уродила и розвинула, упавъ не- наче зъ неба на Кутну гору и надавъ видъ не- чуваної великолѣпної красы, посвѣдаючи за- землю о неспокойнѣ силѣ народа, не надѣявшагося на нѣкій "князь и царь земески" и здобувшаго собѣ — мимо богатства, гордои державной силы и просвѣтноти переваги противникѣвъ своихъ, — власными руками, жѣлѣзною волею и просвѣтнотою всѣ, що на пынѣ можна було: силу, власть, науку и пошанованье всѣхъ сусѣднѣхъ народовъ... Всѣ улицѣ флювали флагами хоругвами, на домахъ горѣли патріотичній написи и многозна- чуч транспаренты. Походь съ смолоскошами взвѣвъ ясну луну немовѣвъ все мѣсто горбо... И справдѣ оно горбо. Горбо великомъ патріотизмъ, горбо любовю братскою для всѣхъ Славянъ, горбо великомъ уважаньемъ и пошано- ваньемъ для мукъ и для незабутнѣхъ за- слуг Гавличка. Не описати, не выповѣсти енту- зіазму, що задавонивъ въ кожного душу въ тѣхъ хвиляхъ, коли и сївѣць товариства загримѣли посередь 40.000-ногого збору исаломъ ческого народу, по чѣмъ музика: "Spi Havličku!" запла- кала. Редакторъ "Народныхъ Листовъ" и дceu- тованый дрѣ Грегрѣ, проводникъ молодо-чеховъ выголосивъ рѣч, поднимаючи всѣ заслуги муче- никія и кидаючи всенародну анатему на те Ба- ховске правительство, котре его мучило. "Судъ уважавъ его — говоривъ Грегрѣ — "не виноватиа" а правительство не могучи позбутись Га- вличка въ дорозѣ правнай, вхочилося безправиа. Тихои ночи, якъ вовки голодні, забрали его отъ жѣнки, отъ колыска єдиної дитини и вивезли въ далеку чужину, где его нѣкто не розумѣвъ, где его за злочинця тримали... и умираючого привезли его назадъ. Мы его похоронили тихо, безъ плачу, безъ гоношени; — тогдѣ намъ навѣтъ пла- кати не дали, щобъ той умерлый левъ ческій не забудився плачевъ ческого народу и не вставає изъ гробу." Таке и много инише говоривъ Грегрѣ и завзыавъ Чеховъ до єдини, вытревалости и працѣ. Великій той празникъ бувъ празникомъ побѣди благородности надъ безправьемъ и сво- боды надъ тиранію. Участники его могутъ бо- дро дивитися будучности въ очи и съ почу- тьемъ той новаги, що еи дає сила, здобута вла- снѣмъ потомъ, могутъ станути яко сильнѣ мѣжъ сильнѣми и свѣтлѣ мѣжъ свѣтлѣми и сказать: "Гордъ: Ja jest! Seoh!"

(+) Иванъ Тургеневъ, славно звѣстный писатель россійскій, лежить тяжко немочній въ Бужицѣ въ Франції. Якъ доносять зъ оттамъ до россійскіхъ дневниківъ, Тургеневъ все не по- кидає о близькій смерти. Одному зъ пріятельствъ, отвѣдавшому его, сказавъ: "Якъ умру, то перевезь мене въ Россію и поховайте по- бѣдѣ могилы моего друга Белѣнського" (славнаго критика россійскаго).

— Еміграцію до Боснії, — якъ доносять зѣ Льво- ва до Wien. Allg. Ztg., — власть политична при- казала поиздержати, понеже заходитъ трудности въ розмѣщенню емігрантівъ.

— Велика соблазнъ. Якъ ічолка за медомъ, такъ розлетѣлися сїхъ вакаціи многї Русини, жадні науки патріотичнѣхъ вражень, въ далеку да- лечь поза границѣ рускої Галичини. И не жалу- ють они того. Привезли богато вѣдомостей, укрѣ- пили свою вѣру въ будучість руского народа, вливали въ настѣ надѣю лучшыхъ днівъ и кли- чутъ всѣхъ настѣ до терпеливості и невсыпнущо- працѣ. Они розказують про золоту Прагу, про ческу вытревалостъ, жертвовлювість и працю и про чуда чаровного слова: "Не гогуміт!" Они оповѣдають про завѣтності патріотичнї италій- скихъ ирредентій, засланяючи словомъ: "Non capisco!" Они указують на муравельну роботу Словенець, на подвиги Хорватівъ и приносять намъ радостну вѣстку, що всюди и всюди Сла- вянія встають, ростуть и побѣджують недруговъ — мимо вйтажишкъ противностей. Якъ же ихъ тажко ударити, якъ глубоко уколе новинка, ко- тру имъ нынѣ на встѣчу підношу! А я еи роз- казати мушу, — се мой обовязокъ. Въ одну го- стинницю заходить старий вже священикъ, при- нему три молоденця, гарні, милі донини, якъ ангелы зъ раю. Прійшли и засѣли при однімъ столѣ, где сидѣть одинъ Русинъ. Той Русинъ съ обслугою говорить по руски, она по руски ему отвѣчала. Священикъ до обслуги говоритъ по польски... Сер- це Русина вже троха засмутилося. Дѣвчата за- чинають мѣжъ собою розмовляти — по польски! Серце Русина ще больше засмутилося. Щось батько говоритъ съ дочками, — Русинъ надслу- хує — и батько-священикъ чеше по польски! Серце Русина мало вже не чуло зъ тяжкого смутку, зъ горя... Соромъ и соблазнъ! Ой не такъ роблять тѣ народы, що хотять добитися панована на свой власнїй рѣднїй землї! У насъ ще бо- гато трубоў, малодуховъ!...

— Нечуванъ рѣчи. Падишахъ, "царь надъ царя ми", выслали до княгинї Милени, жѣнки (бун- товника) чорногорскаго князя, слѣдуючи власно- ручно писану телеграму: "Князь, Вашъ пресвѣтлій мужъ прибувъ на яхтѣ "Індзединѣ" въ Цар- градъ. Доносимо Вамъ о тобѣ съ радостю и убезпечаемъ Васъ, що мы стѣ найбѣльшимъ вдов- ленiemъ принимали Его Величество. Мы говорили и о Вашемъ Величествѣ и довѣдались отъ князя о щасливомъ вїнчаню княгинї, Вашої пресвѣтлой

донинки, и засылаю по тому случаю нашїй най- сердечнѣйшій желаніи — Абдуль-Гаміль.

— О великому нещастію доносять зъ Чикаго въ побічній Америцѣ. Въ Норт-Поенъ-Тівалѣ, десѧть миль отъ Балтимору, чекало на мостѣ око 200 лицъ наближаючогося парохода, щобъ на него всѣти. Мостъ провалився въ рѣку и 70 людій, по бѣльшої частіи женщинъ и дѣтей, утонуло.

— Въ отоцїцї Исландії, Рейківкѣ открыто 2 с. м. першу країну выставу промислову. И єдо въ Японії буде мати свою выставу, именно шовков- начу, але аже на другій рѣкѣ. Выставу тую обішле и сама царица японська, поетка и мальярка своеї землї. Царица Гарко (весна) дастъ на свою выставу шовкове придане, котре за помочею своїхъ дамъ сама розвивала зъ коконівъ, що їхъ власною годувала рукою.

— Мало гора, мало смерти на землї. Люде ста- раются о бѣльшо. Въ Берлінѣ отбуваються пробы съ новымъ страшнѣмъ орудіемъ воєннымъ, съ т. зв. "летучими торпедами". Така торпеда есть принципіально до бальона. Его пускається при спрія- ючомъ вѣтре на крѣпость, надъ котрою онъ бѣ- дѣлюється бѣльона и упадаючи на городъ роз- саджує все и ширить смерть и пожогу...

— (Дробнѣ вѣсти.) Передъ кількома дніями пого- рѣло село Дорогошѣвъ великомъ коло Львова. — Выѣль краєвый више заразъ по родинахъ архи- кини. Степаній депутацію до Вѣднія зъ благо- желаючимъ.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

— О Петро Бобо-чакъ, приходникъ въ Плауци велікій, бережанського деканата, упокоївся 14 (26) с. м. въ 71 р. жити, а въ 43 священства.

НАУКА, ШИТКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Нового Зеркала ч. 4. мѣстить слѣдуючі статії: Кому добре на Руси (вступній стихъ): Ран Най- жа-кіев-ч; Зъ теки львівскаго перекинчика; Въ альбомѣ львівскімъ академікамъ-Русинамъ (стихъ); Галицко-жидовска ічеся (стихъ); Зъ катехизма "Нов. Зеркала"; Сельскій політики; Сучасна лѣ- точка; Послѣдній вѣдомості; Політичній дури- севѣтъ (ілюстрація), и др.

Господарство, торговля и промисль.

— Межинародный торгъ збожевій. При сповѣдлѣ представителівъ министерствъ ролянніцтва и вѣ- дини и въ присутності заступника вѣденскаго ма- гістрату отворено въ Вѣдні 27 с. м. межинарод- ний торгъ збожевій въ сали збожевій биржи. По отворению торгу прочитано спровадзанье о жывіахъ въ цѣлой Европѣ. Справа зданье о жи- віахъ въ австрійско-угорской монархіи выказало, що ішеница на Угорщинѣ хиблъ. Черезъ те, що ішеница хиблъ въ Галичинѣ и Чехахъ має Ав- стрія бѣльше якъ 2 міліони гектол. менше, якбы ішеница. Жита на Угорщинѣ менше о 2 а въ Австрії о 3 міліон. гектол. Ячмінь на Угорщинѣ такожь дуже не удавася обса дуже мало. Въ Австрії есть обса о міліонъ гектол. бѣльше, якъ при ішениї середнімъ живи. Що до вывозу то Австрія задля засобовъ зъ минувшого року буде могла вивезти 5 міл. метр. соти ішеници. Ячменю на вивоз буде около 3 міл. метр. сот. Овса нѣчо. — 28 с. м. бувъ лиши поіть на ячмінь и жито. Галиціїхъ участниковъ було лиши 16 и то самі гандлярії. На галиції това- ры не роблено жадного интересу. 29 с. м. було 80.000 метр. сот. на продажу по цѣнѣ 10-25 зр.— 10-80 зр.; продавано по бѣльшої часті товаръ угорскій до полудневої Нѣмеччини. Ячменю — по бѣльшої часті моравскаго и словацкого про- давано 200.000 метр. сот. На рахунок галицко- го и румунскаго товару роблено великий шику- лацій закуна.

— Выставка худобы въ Станиславовѣ отбудеся 28 л. вересня с. р. на площи Мицкевича. До премії припушчена буде только худоба свого хову, або скотъ купленый, однакъ рѣкъ цѣллій выставаціемъ годованый; першо всѣхъ однакъ приховокъ по бугахъ, що на нихъ комитетъ галицкого това- риста господарского удѣляє субвенціи зъ фон- дівъ державныхъ, а котре находилися въ окрузѣ отдалу товариства. Премію будуть: одно- и дво-лѣтній бугай, коровы до лѣтъ 9, тѣльній, або іст телятами, а такожъ і тѣльній яловікъ до лѣтъ 4, блулученій телятами, съ молочными зубами і, почавши бѣльшо дво-лѣтніхъ воли робочі. Молодій скотъ має першеньство надъ старшимъ. За бугая удѣлятися буде премія 15 зр., за корозу або яловікъ 20 зр., за теля 5 зр., а за пару волівъ 25 зр. Владителі преміованиго скоту дѣють першеньство при роздѣлѣ того настїн въ нашинъ ростињ, що комитетъ товариства господарского визначивъ безплатно роздати. Обвѣщаючи се, за- прошу рада станиціи Станиславовско-городчанско-надвірнянскаго отдалу товариства господарского галицкого до численного обсланя выставы. Про- відній: Жигмунтъ Ярошинській, секретаръ: Александръ Чоловскій.

— Въ Струве откроєся дні 28 л. вересня вы- става пчольничо-садовничо-огороднична и буде тре- вати до 1 жовтня с. р. За мѣсце (1 \square метръ) для предметовъ выставы буде доплачувати чле- ни, повносишій вкладки, 25 кр., пройж же 50 кр. Съ выставою сполучено фантомъ лотерію, зъ котрою чистий дохѣль призначено на бібліотеку. Комитетъ пряміє зголосивъ выставиць до 15 вересня, а предметы до выставы до 25 вересня с. р. Письма и пересылки треба адресувати до щасливомъ вїнчаню княгинї, Вашої пресвѣтлой

личинській въ Юзефовцѣ, поча Микуланцѣ, а за-ступниками его: о. Михаїлъ Павликъ, гр. кѣт. священикъ и декантъ, и Юліанъ Рогускій, властітель добрь.

Курсъ львівскій зъ дні 27 л. вересня 1883.

ПЛАТИТЬ ЖАДНОГО	
австр. валютою	безъ грош.
р. кр.	р. кр.
292 50	295 —
167 —	170 —
288 —	293 —
1. Акція за шитку.	
Жалізи. Кар. Людв. по 200 р.	
львів.-черн.-ле. по 200 р.	
Банку гал. галіц. по 200 р.	
2. Листи заст. за 100 р.	
Общ. кредит. галіц. по 5% ав.	
" " " по 4% ав.	
" " " по 5% ав. період.	
Банку гал. галіц. 6% ав.	
Листи д. гал. руст. банку 6% ав.	
3. Листи довжній за 100 р.	
Общ. роль. кред. Завед. для Гал.	
в Буков. 6% лесов. въ 15 лѣтъ	
4. Облги за 100 р.	
Індемізація галіц. 5% м. к.	
Облги комуналній Гал. банку	
rustик. 6%	
Пожники кр. вѣт. 1873 по 6%	
5. Лісоз. мѣста Кракова	
Станиславова	
6. Монеты.	
Дукатъ голландерок	
ічесарск.	
Наполеондорп	
Іѡвіннеріль	
Рубль россійскій ербійний	
панеровий	
100 марокъ ім'єцькіхъ	
Серебро	

Д-ръ Людвікъ Лубинській, краевый адвокатъ, переселився сими днями зъ Львова до Станиславова на постійне пробуванье.

РУКОДѢЛЬНЯ ОБУВІ

во Львовѣ

Руска улица ч. 3, въ домѣ Ставрополій- ского Інститута.

Маю честь поручитись ласкавымъ взгля- дамъ П. Т. Публика и увѣрю, що монімъ въ мѣсци и на провинції якъ найточнѣшіе вдоволити. При ласкавыхъ замовленяхъ зъ провинції упрашую о надобленнѣ на мѣру спотребленого чобота. Въ наїдѣ, що П. Т. Публика не откаже менѣ своєї уваги, пишусь сть глубокимъ поважаньемъ

Павло Мартиновъ.

Отъ кольканавить лѣтъ хорошо реномоване

Переплетиче Заведене

Михаила Сембратовича

во Львовѣ, при ул. Краковской ч. 19